

garanti, når varen videresælges ved ankomsten her til landet, f. eks. direkte fra lossende skib, uden at blive ført ind på importørens lager.

De samvirkende danske landboforeninger og landbrugsrådet har givet udtryk for, at der er meget, der taler for at lade den hidtidige bestemmelse gælde, hvorefter kun oliekager, der er indført i hel, d. v. s. ikke knust, tilstand, kan videresælges uden anden garanti end den garanti for summen af råprotein og råfedt, hvormed de er indført.

Når den nugældende lov i § 5, stk. 1, har givet den nævnte adgang til at videresælge oliekager indført i hel tilstand, må dette ses på baggrund af det forhold, at hele oliekager normalt ikke sælges direkte til forbruger.

Da oliekager ikke i samme omfang som hidtil indføres i hel tilstand, men derimod som expellers og ekstraheret skrå, vil det være hensigtsmæssigt, at en undtagelsesbestemmelse også omfatter disse foderstoffer, og da de her i landet af oliefør fremstillede foderstoffer såvidt muligt bør ligestilles med de importerede, bør disse også omfattes af undtagelsesbestemmelsen i 1. punktum.

Den foreslåede bestemmelses 1. punktum, hvorefter det er tilstrækkeligt, at indholdet af råprotein og råfedt angives hver for sig, er i overensstemmelse med en vedtagelse på et møde i Göttingen i 1956, hvori deltog internationale landbrugseksperter fra en række lande, heriblandt Danmark.

Da det ud fra fodringstekniske hensyn er af afgørende betydning, at forbrugeren kender indholdet af råprotein og råfedt hver for sig, og da lovens formål i øvrigt er at give forbrugeren så detaljerede oplysninger om den solgte vare som praktisk gørligt, bør bestemmelsen i sidste punktum om importerede foderstoffer ikke gælde salg til forbruger, men alene salg til foderstoffabrikant eller mellemhandler, der har mulighed for at fremskaffe den nødvendige analyse, før salg til forbruger sker.

Ad stk. 9. Bestemmelserne svarer til bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 160 af 12. maj 1953 med den ændring, at også fiskeekstrakt, leverslam, kød- og benmel samt blodmel inddrages under bestemmelserne. Disse bestemmelser er foreslået medtaget i loven fra fodringssagkyndig side, idet man ud fra fodringmæssige hensyn tillægger det betydning at få de pågældende bestemmelser lovfæstet.

Ad stk. 10. Bestemmelserne svarer til den nugældende lovs § 3, stk. 2, e, sammenholdt med ovennævnte bekendtgørelse nr. 438 af 3. november 1948. Også for disse bestemmelser vedkommende må det tillægges betydning, at de lovfæstes, idet vitaminangivelser efterhånden er indgået som en

fast oplysning i forbindelse med handel med foderstoffer.

Ad stk. 11. Bestemmelserne fastsætter, at animalske foderstoffer og vitaminholdige foderstoffer, jfr. stk. 8 og 9, af fabrikanten eller importøren kun må sælges i godkendt emballage, hvilket er en nødvendig forudsætning for at sikre, at de påbudte oplysninger kommer forbrugerne i hænde.

Ad stk. 12. Bestemmelsen svarer i princippet til § 3, stk. 3, i den nugældende lov.

Til § 4.

Ad stk. 2. Bestemmelsen svarer til § 4, stk. 1, første punktum, i den nugældende lov, dog med den ændring, at ordene „som indgår i uvæsentlig mængde“ er udeladt. Der er fra fodringssagkondskabens side givet tilslutning til, at en foderblanding generelt ikke bør kunne betegnes efter et enkelt råstof, og begrebet „uvæsentlig mængde“ har i øvrigt i praksis vist sig meget svært at definere.

Ad stk. 3. Bestemmelsen svarer til § 4, stk. 1, 2. punktum, i den nugældende lov.

Ad stk. 4. Bestemmelsen er en følge af udeladelsen af § 3, stk. 2, d, i den nugældende lov. De øvrige i sidstnævnte stykke anførte stoffer indeholder mindre end 65 foderenheder pr. 100 kg og kan derfor ikke indgå i foderblandinger uden særlig tilladelse, jfr. § 4, stk. 3, i forslaget.

Ad stk. 5. Bestemmelsen er en følge af de i § 4, stk. 10, anførte bestemmelser, jfr. bemærkninger hertil.

Ad stk. 6. Stykket indeholder bestemmelser vedrørende fiskeensilage, herunder hvad man skal forstå ved fiskeensilage. Tilsvarende bestemmelser findes i § 9 i bekendtgørelse nr. 222 af 10. august 1956 om fremstilling af fiskeensilage.

Ad stk. 7. Bestemmelsen tillader sammenblanding af fiskeensilage med et enkelt vegetabilsk foderstof på visse nærmere betingelser. Tilsætning af vegetabiliske foderstoffer til fiskeensilage har til formål at give den salgsfærdige vare en sådan konsistens, at varen kan forhandles i sække, hvad fiskeensilage uden sådan tilsætning ikke kan. Da opfodring af fiskeensilage i landbruget kræver ganske særlige hensyn, som er væsentligt afvigende fra de hensyn, der tages ved anvendelse af foderstoffer i almindelighed, er det ønskeligt, at det fastsættes, at der sammen med fiskeensilage kun anvendes et enkelt vegetabilsk foderstof.

Ad stk. 8. Bestemmelsen er en følge af de særlige fodringmæssige hensyn, som det er nødvendigt at tage ved anvendelse af fiskeensilage.

Ad stk. 9. Bestemmelsen svarer til § 4, stk. 2, i